

at tilspørge, om han frasalder Dom. Til denne Forligs-Rets foreløbige eller endelige Afgjørelse skulde da ogsaa henvises enhver Klage over Myndighedsmisbrug af Politiets Personale, ligesom Dommeren skulde kunne indstille til Afsted de af Politiets Betjente, som efter hans Skjøn have gjort sig skyldige i grove Myndighedsmisbrug. Endelig skal det være ufornødent i private Politisager at henvende sig til Politidirektøren med Klagen, men denne skal kunne indgives umiddelbart til Kriminal- og Politiretten.

Dette Forslag har Magistraten, saameget end den til Grund for samme liggende Tanke har tiltalt samme, ikke kunnet tiltræde, idet den foreslaaede Forligsret ikke i Virkeligheden vil blive nogen Domstol, hvorfra Appel til overordnet Ret kunde skee, men kun en administrativ Embedsmand, som i Gjærningen blev en Vicepolitidirektør med det specielle Hverv at lede Behandlingen af Sagerne ved Politidirektørens Protokol, og som efter sin Stilling kun vil kunne afgjøre de ham forelagte offentlige Sager under Forbehold af Politidirektørens Approbation. Dette forekommer Magistraten at være en lidet tilfredsstillende Ordning, som til liden Nytte vil kræve Offre baade af Tid og Penge. Derimod har Magistraten forment, at den rette Vej er anvist i Borgerrepræsentanternes ovenanførte Slutnings-Udtalelse om, at den foreslaaede Forligsret bør udvilles til en virkelig Domstol for mindre Politiforfeelser, og vilde det da være naturligt at indordne den under Kriminal- og Politiretten som en Afdeling af samme. Forandringen maatte da efter Magistratens Anskuelse gaae ud paa, at alle Sager, navnlig ogsaa Klager over Myndighedsmisbrug af Politiets Betjente, strax antages til Behandling og Undersøgelse, uden at en formelig Henvisning til Retten fra Politidirektøren behøves, og at de mindre betydelige Politiforfeelser blive undersøgte og paakjendte af en enkelt Mand, hvorimod Politidirektørens Myndighed til at diktere Straffe ganske bortfalder, med Undtagelse af den ogsaa i Udskættelsen berørte Myndighed til at bestemme Disciplinærstraffe for det underordnede Politipersonale.

M blandt de øvrige af Borgerrepræsentanternes vedtagne Endringer skal her kun fremhæves

den, at den Paagjældende stedse for ulovlig Magtanvendelse skal tiltales ved Retten, selv om den Forurettede ikke forlanger det; de øvrige Endringer ere alle af den Betskaffenhed, at de kunne finde deres Afgjørelse ved det Regulativ om Politiets Bestyrelse, der, hvis nærværende Lovudkast bliver vedtaget, vil danne et nødvendigt Supplement til samme.

Ved at tage Sagen, som den nu foreligger, under nøie Overveielse, er Ministeriet gaaet ud fra samme Synspunkt som Kommunalbestyrelsen, nemlig at det er af højeste Vigtighed, at faae denne baade for Staten og Kommunen vigtige Sag snarest muligt bragt til en endelig Afgjørelse, efterat der nu endelig efter langvarige Forhandlinger idetmindste foreløbig er opnaaet et fast Udgangspunkt med Hensyn til Sagens økonomiske Side. Man har derfor besluttet sig til at udarbejde nærværende Lovudkast, der, om det vedtages, maa antages at tilvejebringe tilstrækkelig Garanti imod Misbrug af Politiets Myndighed.

Ministeriet vil imidlertid ikke kunne gaae ind paa det af Borgerrepræsentanternes fremsatte Forslag, at Politidirektøren og Vicepolitidirektøren herefter skulle udnævnes af Kongen efter Indstilling af Borgerrepræsentanternes. Ligesom der herved neppe vilde tilvejebringes en større Sikkerhed for et heldigt Valg ved Besættelsen af disse vigtige Poster, idet Borgerrepræsentanternes som saadanne ikke kunne ansees særlig at være i Stand til at bedømme, hvilke Mænd der maae ansees at være i Besiddelse af de Egenskaber, der udfordres til bemeldte Poster, saaledes vilde en saadan Forstrift ogsaa staae i bestemt Strid med de ellers gjældende Regler om Besættelsen af Statsembeder, og der synes saameget mindre Grund for Kommunen til at stille en saadan Forbring, som end ikke Udnævnelsen af Overpræsidenten, der dog staaer i et ganske andet Forhold til Kommunen, er betinget af en saadan Indstilling. Forsaavidt man har villet søge en Grund til en saadan Foranstaltning i den Omstændighed, at Politidirektøren som Medlem af forskellige Kommissioner i mange Retninger deltagte i Kommunens Bestyrelse, synes det naturligere, hvis man finder nogen Ulempe ved dette Forhold, at man til-